

[Socialministeren.]

procentvis forhøjelse af det børnetilskud, der udbetales af det offentlige, men der er tale om en forhøjelse til hele den beregnede udgiftsstigning ved forsørgelse af børn. Hr. Sigsgaard havde nogle procenter, som jeg ikke mener er rigtige; det kan vi også oplyse nærmere i udvalget. Men der er altså her tale om en dækning for hele udgiftsstigningen ved forsørgelse af børnene.

Så rejste hr. Sigsgaard, tror jeg det var, det helt principielle spørgsmål om vor opbygning af pensionerne i anledning af, at der gives ét midlertidigt tillæg til ægtefæller og et andet midlertidigt tillæg til enlige. Jeg er da overhovedet ikke ukendt med den diskussion, men jeg må have lov at minde om, at hr. Sigsgaards partifælle, hr. Kjær Rasmussen, tidligere her i tinget har stillet mig over for det spørgsmål, og at jeg har svaret, som jeg også vil svare i dag, at det er muligt, det principielt havde været ønskeligt, det vil jeg ikke benægte, at folketinget i sin tid, da man vedtog lovgivningen om folkepension, havde taget en anden stilling og indført ens pension til ægtefæller og til enlige. Men det, som vel er det afgørende i dag, er, at skulle man på én gang rette dette op, var det et beløb på 300-400 mill. kr., der ville blive tale om, og dem disponerer vi i hvert fald ikke over i øjeblikket i socialministeriet. Men ét er, hvad der er sket, og hvad der måske var stemmende med den hidtidige samfundsudvikling.

Dernæst må jeg føje til, at man overser i denne debat fra ordførernes side, at i det forslag om en social pensionsfond, som vi antagelig skal vedtage i denne eller næste uge her i tinget, lader jeg netop stå åbent, om man ud over den grundsikring, som folkepensionen er, fortsat skal bygge på en ægtefællepension eller en enlig-pension, og peger på, at man netop med en videregående pension måske skulle sigte mod en pension til hvert enkelt menneske, altså mere i takt med moderne tanker. Derfor tager jeg også de mere drilagtige bemærkninger, der kom bl. a. fra hr. Sigsgaards

side, meget roligt. Jeg synes, vi alle må erkende, at en lovgivning svarende til datidens forhold, som man én gang har bygget op, kan man ikke på én gang fuldstændig ændre, alermindst ved at begynde med lapperier med hensyn til de midlertidige tillæg til pensionerne. Det må tilhøre en mere principiel lovgivning.

Til sidst vil jeg sige til fru Hanne Reintoft, at det er jo meget nemt både at blive ked af det og derefter ironisk og harcelere over de småbeløb, der er tale om, især dette at man til yngre pensionister giver et mindre ekstrabeløb, som ældre pensionister ikke får. Jeg vil blot have lov at pege på, at det egentlig var et ønske fra et enigt udvalg, at man gerne til disse ville give et mindre beløb. Beløbene er måske relativt små, det kan man igen harcelere over — men jeg må dog understrege, at helt minimale beløb er det ikke til mennesker, som er på plejehjem og har alle deres fornødenheder dækket, for det er et beløb på ca. 120 kr. om måneden eller mere — og når man procentvis skal forhøje det med ca. 1,8 pct., ja, så må det blive ganske beskedne beløb om måneden, men deri ligger jo ikke, at selve beløbet er så urimeligt ringe, som fru Hanne Reintoft vil gøre det til.

Jeg skal som sagt være villig til at give udvalget de oplysninger, man måtte ønske. Jeg tror ikke, at diskussioner her om procenter eller tal tjener så forfærdelig mange formål.

Erling Dinesen: Jeg syntes lige, jeg ville kvittere over for fru Grethe Philip for den sympati, der var tale om vedrørende de lavtlønnedes problemer. Vi er jo altid glade for at møde sympati. Vi så også gerne, at den ligesom gav sig lidt kontante udslag, men det kommer måske på et senere tidspunkt.

Jeg vil også gerne takke for oplysningen om, at der kommer forslag om en øget bevilning til ungdommens uddannelsesfond. Vi håber, vi snart ser det forslag. Det, jeg gerne i den sammenhæng vil understrege, er,